

[Kirkeministeren.]

formaar, for at bevare saa megen Jord ved Præstegaardene, som det efter Jordloven er muligt at bevare.

Naar jeg har det Hovedsynspunkt, som jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt, og ikke noget Øjeblik har ønsket at lægge Skjul paa, forekommer det mig, at der her atter er et Tilfælde som det, vi ved forrige Finanslovbehandling rørte ved i den Diskussion, der blev ført mellem det ærede Medlem Hr. Olufson og mig om dette Spørgsmaal, at der er to forskellige Interesser, der mødes: Jordlovsudvalgets Interesse for at faa de bedst mulige Brug til Udstykning og den nuværende Kirkeministers Interesse for at bevare det, som Jordloven tillader at bevare ved Præstegaardene, idet jeg tror, at det vil være af stor økonomisk Værdi en Gang i Fremtiden; og det kunde meget vel tænkes — ja, jeg tvivler ikke et Øjeblik om, hvad der er rigtigt —, at hvad der i dette Øjeblik for det Menighedsraads Vedkommende, som det her drejer sig om, Menighedsraadet i Gjested, er et Motiv, nemlig at spare en Udgift, altsaa et økonomisk Motiv, at dette kan være et økonomisk Motiv af kortsynet Art, og at det vil vise sig en Gang senere at være god Økonomi, at der i dette Øjeblik gives de Penge ud, som kræves til at indrette sig efter det reducerede Brug. Det føler jeg mig fuldkommen overbevist om.

Naar jeg har den Overbevisning, maa det være mig tilladt — indenfor Jordlovens Grænser, med den Ret, som Jordloven tilkender Ministeren til at approbere Udstykning, naar den foreligger indstillet, saaledes som den foreligger indstillet i Sagens Forhistorie, der netop for mig er det afgørende i dette Spørgsmaal — at sige, at jeg approberer det, som jeg tror er den bedste økonomiske Ordning for Menighedsraadet for Fremtidens Skyld. Jeg tror, at dette er et meget vigtigt Spørgsmaal.

Som et underordnet Moment vil jeg dernæst bemærke, at det er vel ikke muligt, at naar der er truffet en Afgørelse, som hviler paa en rigtig Indstilling og er truffet med den Ret, som Loven hjemler, Ministeriet saa skulde gøre den om, hver Gang der foretages en Svingning. Kirkeministeriet har i sin Tid stillet sig saaledes, at naar Menighedsraadet forlanger fuld Udstykning, har jeg approberet det, om end med Bekymring og med Bedrøvelse over, at det maatte ske. Men naar der foreligger Krav om at bevare Jord, maatte jeg dog formode, at man begyndte at forstaa, at dette var en Værdi for Sognemenigheden, og at den

Interesse, den kunde have i at tjene den smukke Udstykningssag, har den Begrænsning, som Hensynet til dens egen økonomiske Stilling maa sætte. Og naar der foreligger en saadan Indstilling, og jeg saa efter Forhandling med Jordlovsudvalget og dets daværende Billigelse approberer denne, maa den Sag være sluttet.

I Længden kan man ikke administrere, naar enhver Stemningssvingning hos de indstillende Myndigheder skal nøde til at tage Sagen op paa ny og gøre den om igen. Men det skal jeg ikke opholde mig anderledes ved end, at man vil være rede til, ogsaa med det Besvær og den Indviklethed i Styrelsen, det vil medføre, at imødekomme Indstillinger, hvis man synes, at de i sig selv er gode og rigtige. Men det synes jeg ikke at denne er; og jeg er overbevist om, at selv om jeg i Øjeblikket vil komme til at høre Bebrejdelser for den Afgørelse, jeg har truffet, vil den Dag komme, da de samme Sognemenigheder vil kunne falde paa at yde mig Tak, fordi jeg modstod en øjeblikkelig Stemning, som kun saa den vanskelige Situation, hvori ikke mindst Sognemenighederne ude paa Landet for Øjeblikket er stedt.

Olufson: Det kan ikke siges, at den højtærede Minister svarede særlig imødekommende, og da jeg kendte Ministerens Stilling til dette Spørgsmaal, havde jeg heller ikke ventet det anderledes. Men den Fremstilling, Ministeren gav, var ikke helt korrekt. Han sagde, at Præstegaardskommissionen og Menighedsraadet havde indstillet at beholde hele Jorden fra Begyndelsen af. Men jeg nævnte netop i mit første Indlæg, at den Ejendommelighed var til Stede ved denne Forretning, at et Medlem af Præstegaardskommissionen fra første Færd sagde, at her talte alt for en Udstykning til Bunds. Jeg haaber, den Indberetning, der er kommet fra Præstegaardskommissionen, ogsaa har indeholdt Mindretallets Indberetning; det lader imidlertid ikke til det efter Ministerens Udtalelser. Hvis den ikke er fulgt med, vil jeg bede den højtærede Minister indkalde Præstegaardskommissionens Protokol, saa vil den højtærede Minister se, at der er taget Forbehold fra den Side af Præstegaardskommissionens Medlemmer.

Dertil kommer, at Gjested Menighedsraad og de to af Præstegaardskommissionens Medlemmer indtog det principale Standpunkt, at hele Jorden skulde blive ved Præstegaarden, men de sagde: Hvis vi ikke faar det Ønske opfyldt, ønsker vi Præstegaarden udstykket til Bunds, thi ellers bliver